

ДБНОВА

Год. II. Варна, 9. XII. 1919. Брой 230.

ОПЪ № 21. ВСЪНДНЕВЕНЪ ТРУДОВЪ ОРГАНЪ НЕЗАВИСИМЪ Печатница „ЗЕРА“

МЪЖНИЯ И СЪГЛАШЕНИЕТО.

редъ в Виторул (Вин-Будапешт) отъ 1919 г. Изводъ отъ на Върховниятъ съ-оттеглянето на ромж-войски е прието само Тиса, когато отъ на се иска упразд-нярия до одръдле, окончателни унгаро-ски граници. Другитъ и. имено чехитъ и сър-приеха това рѣшение, Ромжния занемаря-че 31 мѣсеца Ромж-зпуща изпрѣдъ видъ, се опаси и обедини-дари не на себе си. та щѣше да бжде за-а (гобита) безнадѣж-вободата и побѣдата-кто и бждащето си-ния длъжи на съюз-ъ (на Съглашението) е възможно да не се-прѣдъ видъ това по-не и да се забравя то-коро отъ ромжнскитъ-?

случай Върхов-не може да се-ой кани Ромжния-нини на исканията-разискване, безъ резерви и-слѣдватъ тритъ-тъ, което послѣд-не подписването дого-съ Австрия и догово-съ (за) малцинствата, ултиматумъ е съ срокъ-ания петъкъ на пладнѣ, който Съвѣта на-рзницитъ (Съглашение-е било рѣшено да се об-на Ромжния, че се е-лила отъ тѣхъ, и пред-ителитъ имъ ще напус-Ромжния. Изв. отговора на Ромж-а. Ромжнското правител-ю намира нотата и по-ществото и, и по тона и-отговоряща нито на духа, който е направенъ съю-нито на изявитъ на-ички съюзници за право-въ свѣта, за свобода и-равенство на правата на-ички голѣми и малки на-ди, ако и голѣмата вой-се подѣ противъ Австро-гария, защото тя докачи-щърби, а щърбитъ) су-едителна на Сърбия. Ро-ний още въ началото на-вната взе страната на-вѣщенето. Тя влѣзе въ-война въ края на вто-и година, защото не мо-е по-рано. Тя принесе-стѣнни заслуги на Съг-ешието. Нотата на Ро-ния е много дълга и раз-гена тѣй. Какъ влѣзе-жния въ войната, съюз-итъ (Съглашението) Ромжния, заслугитъ и, мането на Унгария, не-тането правата и, защо-исключи отдѣлно миръ,

та, когато Върховния съ-вѣтъ заплаща Ромжния единъ свой съюзникъ, дитъ му сж прѣброени. Съюзницитъ не сж соли-дауни. Америка не иска да-влѣзе въ Лигата на наро-дитъ. Англия и Франция си гледатъ отдѣлно всѣка-своята политика. Дѣлото на Върховния съвѣтъ е-мрътво. Сенъ-Жермен-ския договоръ не е спра-ведливъ. (А договора съ-Българоя? Б. р.) Франция и Италия сж съ Ромжния. Отъ Америка не вед-нажъ се каза, че тя не е-Уилсонъ. Ромжния не прѣвъ пѣтъ-

ше противостои, я се бо-ри съ Русия, Австрия и-Турция за своята независи-мостъ; обедини е против-волята на Великитъ сил-Въ 1866 сжмо се боя-както и въ 187, които-Великитъ сили е искаха да-признаятъ Ромжния неут-рална. И въ 183 по Ду-навския въпросъ конгреса-въ Лондонъ несполучи да-насили Ромжния да приеме-несправедливо рѣшение, както въ 1878 слѣдъ Бер-линския конгресъ по еврей-ския въпросъ Ромжния про-кара своята формула.

К. Жейнъ.

ВАРНА КОМУНА!

Недѣля къмъ 12 часа се-донесе въ клуба на кому-ниститъ извѣстието за ре-зультатъ отъ послѣдната (Х-та) избирателна секция-121. Въодушевлението-всрѣдъ всѣчки комунисти-е голѣмо — радостъ и са-модоволство изпъдваха съ-щата на всѣчки присѣству-ващи.

Явява се адвокатъ Край-чевъ, който заяви:

„Буржуазията въ про-дължение на 40 години ни-даде погромъ и мислѣше, че въ Парижъ ще и се ус-михнатъ. Нейната политика-окопчателно фалира.

Това е единъ ударъ не само-върху широкитъ социали-сти, а върху работнически-тъ умове. Съ този ударъ-можемъ да кажемъ, че сме-отишли много напѣдъ отъ-германския пролетариятъ, отъ френския, отъ западно-европейския пролетариятъ, загуй не забравяйте че кога-то толкозъ много сме отишли-напѣдъ, рускиятъ проле-тариятъ ни казва: „българ-скиятъ пролетариятъ ще-продължи своята задача, тежка, но славна! (Ржко-плѣскание).

Отъ земеделскиятъ съ-юзъ по-голѣмъ будала нѣ-ма на този свѣтъ. Г. Тодо-ровъ каза на Стамболийски: „Ашколсунъ ти ще оти-дешъ въ Парижъ, ще под-пишешъ договора и ще об-вържешъ България“. И за-туй Стамболийски мисли, че като отиде въ Парижъ-и минава прѣзъ Римъ, ка-то български министъръ, той не забѣлжалъ най-главното, че играе ролята-на сатаджия. Въ земедел-ския съюзъ нашата буржу-азия намѣри единъ лесенъ-начинъ, за да се смѣтне-

сѣ дворъ на 400 к. м. 4-стан, една маза въ Севъ-Севмесъ. Споразумѣние въ града ул. Левски № 63. III уч. при г-жа Елена Захарнева. 2—3

Варнен. Търговско-Строит. Банка

Акционерно дружество за търговия, баннирство, прѣд-притие и огуеи. Основанъ капиталъ 2,000,000 лв.

Съгласно чл. 159 отъ търговския законъ, свик-ватъ се г. г. акционеритъ на Варненска Търговско-Строителна Банка на общо учредително събрание въ-суда 10 т. м. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ въ салона на-г-ла Слави Димовъ въ гр. Варна, ул. „Съборна“, № 32 — подъ окръжното инженерство.

Отъ Основателитъ.

Д-ръ Ст. Стайчевъ

Специалистъ по вътрѣшнитъ болести приема бол-ни ежедневно отъ 1 до 6 часа слѣдъ пладнѣ въ до-ма си ул. Войнишка № 6.

Бѣднитъ болни се прѣглеждатъ бѣзплатно. 11—30

МРЪКВА отъ КИРИЛЪ ДОБРЕВЪ

Нова книга съдържа 55 стихотворения, нѣкои отъ които бѣха обнародвани въ Всеобщъ Прѣгледъ, Седмиченъ Прѣгледъ, Развитие, Свободна Ду-а, Сила, Дух. Общ. Прѣгледъ, Знание и Трудъ, Раз-шно издание цѣна 5 лв. търсете я по книжаритъ. 9-15

Иванъ Чалжковъ ул. „Парушева“

ВАЖНО! ВАЖНО!

Има честъ да съобща на почтаемото граж-данство че въ магазина ми пристигна 1-во ка-чество **розова вода**, която съ успѣхъ за-мѣства всѣчки тоалетни води. Единъ опигъ е-достатъченъ!

Бръснари е изпускате случая. Продажбата става на едро и дребно 2—5

Спочитъ: Ив. Чалжковъ.

Силата на спекулата.

Съобщаването на общо-европейската война, настѣ-пиха изключително-чеството ни врѣмена. Всѣ-ки започна да говори, че-ще настани голѣма скѣпо-тия тѣй, като бѣ и прѣзъ-1910—1911 година тогава, когато турцитъ воюваха съ-итатиянцитъ въ „Триполи“ та „Дарданелитъ“ бѣха за-творени. По послѣ прѣзъ-балканската война, когато-нѣмахме търговски сноше-ния направо съ Турция, та-стокитъ идващи за Бълга-рия, трѣбваше да минатъ-прѣзъ Ромжния, на която-трѣбваше да плащаме при-знатото право. На всѣкому-въ устата се носи думата-спекула, но всѣки знае ли-кое се казва спекула? Спе-кула се нарича оная тър-говска сдѣлка, която има за-главна задача, извѣстно-врѣме да скрие отъ око-то на консуматора артикули-и да чака удобния моментъ-за продажба. А този мо-ментъ настава тогава, кога-то се увеличи търсението и-продажбата му тогава бива-кратка и сладка. До 1912-въ Варненската пията става-ше спекула само съ мѣстни-произведения прѣдназначе-ни за износъ, като зърне-ни храни, кѣжи, яйца, си-рене, кашкавалъ и др. спе-кула коя цѣлѣше икономиче-ското псевдигание страна-та и стойността на левана-ни.

Кои бѣха и какви спекулан-ти имаше?

1. Спекуланти бѣха тър-говцитъ, като депозираха-голѣми количества зърнени-

2) Търговцитъ на кож-кожаритъ.

3) Търговцитъ на млѣ-ни произведения — „мандра-джинитъ“.

4) Търговцитъ на яйца-— яйцаритъ и др.

5) Всѣчки тия спекулан-ти бѣха извѣстни на об-ществото, като хора честни-— хора съ репутация и съ-достоинство носѣха краси-вото име търговци, фирми-тъ на сжщитъ бѣха заре-гистровани и властита има-ше възможность да знае-числото имъ. Тия сжщи-търговци, уважавани прѣ-ди отъ всѣчки, днѣсь се-наричатъ кождерни, вапни-ри съ други още апитети-ни.

Кои сж кождеритъ?

Всѣки търговецъ, който-закупи извѣстно количество-стока и я скрие — да чака-до тогава, до като се по-виши цѣната и да я про-даде и реализира повече-отъ законната печалба се-казва кождеръ. Да, по ел-на стара фирма не може да-направи това, защото него-витъ книги сж на разполо-жение на властита, както е-случаитъ съ фирмата Ста-невъ и Георгиевъ за тър-говия съ бобъ. По селата-има толкова много търго-вци на бобъ, но не търго-вци селяни, а граждани и-защо тия търговци не се-хвѣщатъ? Защото те са-търговци, властита не ги-знае, тѣ сж кождеритъ. Тѣ-съ своята си неопитность-повишаватъ цѣнитъ на сел-скитъ произведения и пос-

Питаме, защо още не
разгледани дълата про-
бившия комендантъ под-
ковникъ Михаилъ Попо-
бившия началникъ на
зервения магазинъ под-
ковникъ Николовъ П.
шия началникъ на плъ-
ческото депо подпоруч-
Ламбревъ и др. герои
тила, подсждни на